

Pere Duran Farell

Un visionari a l'Espanya del segle XX

Pere-A. Fàbregas ha publicat la biografia de Pere Duran Farell, el primer president de Gas Natural SDG, introductor del gas natural a Espanya.

t. Pere-A. Fàbregas i. Arxiu Històric de la Fundació Gas Natural Fenosa i Arxiu de Pere-A. Fàbregas

Pere Duran (Caldes de Montbui, 1921-Barcelona, 1999) provenia d'una família de propietaris agrícoles que es traslladaren a Barcelona a causa de la Guerra Civil. Acabats els combats, va anar a Madrid, on es va graduar com a enginyer de camins, va col·laborar com a estudiant amb el Banc Urquijo de Juan Lladó i va aprofundir en les possibilitats de producció de pluja artificial. L'any 1947, Hidroelèctrica de Catalunya (HECSA), filial de Catalana de Gas y Electricidad, el va contractar com a enginyer

per dirigir la construcció de noves centrals hidroelèctriques al Pirineu. L'any següent, es va casar amb Montserrat Vallosera Vilaplana, la seva companya inseparable, amb qui va tenir sis fills. L'èxit de les noves centrals i l'evolució de la societat van contribuir a que fos nomenat conseller delegat d'HECSA l'any 1956. La col·laboració amb l'ASSEMI li va permetre trobar-se a principis dels anys seixanta amb Algèria i el gas natural que s'acabava de descobrir al país, cosa que el va apropar a l'activitat de Catalana de Gas, la matriu d'Hidroelèctrica. Pere Duran va ser nomenat conseller delegat de la companyia l'any 1961 i quatre anys després, va arribar a la presidència.

La revolució de Pere Duran va ser substituir les fàbriques tradicionals en les que es produïa gas a partir de carbó, per les instal·lacions modernes de *cracking* catalític de naftes en els anys 1963 i 1964 i constituir amb Exxon la societat Gas Natural S.A. l'any 1965, amb l'objectiu d'introduir a Espanya, a través de Barcelona, el gas natural de Líbia i més endavant d'Algèria, tot i la forta oposició del sector més arcaic del règim franquista, que finalment es va poder superar. El primer carregament va arribar l'any 1969.

1. 1962. Posada en funcionament d'un ordinador. 2. 1970. Inauguració d'una planta de Gas Natural a Barcelona. 3. 1983. Assemblea Tècnica de Gas Natural. 4. 1989. Inauguració

1921

Pere Duran va néixer a Caldes de Montbui, al si d'una família de propietaris agrícoles.

1947

Hidroelèctrica de Catalunya (HECSA), filial de Catalana de Gas y Electricidad, el va contractar com a enginyer per dirigir la construcció de noves centrals hidroelèctriques.

1956

Seguint l'èxit de les noves centrals va ser nomenat conseller delegat d'HECSA.

1965

Va arribar a la presidència de Catalana de Gas y Electricidad i va crear amb Exxon la societat Gas Natural S.A.

També durant aquells anys, Pere Duran va ser president de Hispanofrancesa d'Energia Nuclear, que va construir la central nuclear de Vandellòs a Tarragona amb la tecnologia francesa d'urani natural que va aportar Electricité de France. Va mantenir una gran relació amb el ministre d'Indústria, Gregorio López Bravo. Va ser gerent de la Comissió Promotora d'Autopistes del Ministeri d'Obres Públiques, com a conseller de RENFE i de la Junta d'Energia Nuclear, i president de La Maquinista Terrestre i Marítima, liderant projectes de Shell per a una refineria de petroli a Catalunya.

en un context de crisi econòmica ja molt propera. En la transició cap a la democràcia, Pere Duran va ser una de les persones més actives i més ben posicionades gràcies a la seva relació permanent amb tot el món polític.

La falta de materialització concreta dels projectes d'ENAGAS, que havia multiplicat amb poc rigor els compromisos de compra de gas, va desencadenar una crisi greu amb Algèria durant la dècada dels vuitanta. El Govern va intervenir-hi, i va alentir les inversions

PERE DURAN FARELL BIOGRAFIA.
Autor: Pere-A. Fàbregas.
Publicat per l'editorial RBA.

Pere Duran va tenir un paper important en la **internacionalització** de l'empresa **Gas Natural**, sobretot a Amèrica, i en la culminació de l'important projecte del **gasoducte Magreb-Europa**.

A principis dels anys setanta, el règim va tornar a considerar que el gas natural havia de ser controlat per l'Estat, i es va crear ENAGAS, que finalment va obligar Catalana de Gas a vendre-li la planta de Barcelona i els contractes de subministrament amb Líbia i Algèria l'any 1975. La firma del traspàs es va produir només 10 dies després de la mort de Franco, cosa que va suposar una reorientació d'aquell primer Gas Natural cap a la promoció i el desenvolupament de noves empreses

en nuclears alhora que va estimular el creixement del sector del gas natural a Espanya. L'any 1984, Pere Duran va abandonar la presidència del Consell d'Administració de Catalana de Gas, i va ser nomenat president de les Juntes Generals d'Accionistes. L'any 1991, La Caixa i Repsol, accionistes importants, van decidir que Catalana de Gas havia d'absorbir Gas Madrid i va canviar el seu nom per Gas Natural SDG. Pere Duran en va ser proposat com a primer president.

Pere Duran va liderar el creixement a Espanya i la internacionalització de Gas Natural SDG, actuant a l'Argentina i més tard al Brasil, Colòmbia i Mèxic. També va dur a terme l'adquisició d'ENAGAS i va recuperar així la planta de Barcelona, entre altres actius i contractes. També va culminar l'importantíssim projecte del gasoducte Magreb-Europa. Pere Duran va deixar la presidència de l'empresa l'any 1997, quan va ser nomenat president de la Fundació Ortega i Gasset a Madrid. Va morir l'any 1999. ■

del curs ESADE. 5. Pere Duran, als seus darrers anys.

Lideratge

Sense Pere Duran, el sector del gas natural a Espanya no hauria aconseguit la seva posició actual. El seu lideratge i la seva forma de fer van a ser reconeguts per tothom, fins i tot a Algèria, que li va posar el nom de «gasoducte Pere Duran Farell» al tram algerí del gasoducte Magreb-Europa. A la fotografia, amb el rei Joan Carles I.

1975

Catalana de Gas es va veure obligada a vendre a ENAGAS la planta de Barcelona i els contractes de subministrament de Líbia i Algèria.

1984

Va abandonar la presidència del Consell d'Administració de Catalana de Gas, i va ser nomenat president de les Juntes Generals d'Accionistes.

1991

Torna a presidir la societat Gas Natural SDG, que va néixer de l'absorció de Gas Madrid per part de Catalana de Gas.

1999

Va morir a Barcelona, mentre era president de la Fundació Ortega i Gasset.